

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 15T/19/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119012719
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Szabó
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2119012719.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Dušanom Szabó v trestnej veci proti obž. K. P., nar. XX.XX.XXXX pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Trnava dňa 11. februára 2020, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: K. P., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom Y. X. XXX, okr. Hlohovec, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou

sa uznáva za vinného, že

v období od mesiaca november 2017 vrátane až doposiaľ v Dolných Lovčiciach a ani na iných miestach na území Slovenskej republiky riadne neplní vyživovaciu povinnosť na svoju dcéru E. P.ovú, nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom u matky v Dolných Lovčiciach, D. č. XX, ktorá mu vyplýva zo zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a rozsah ktorej mu bol určený rozsudkom Okresného súdu v P. č.k. 40P/6/2017-45 zo dňa 22.09.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.10.2017 a na základe ktorého je povinný prispievať na výživu dcéry E. sumou 100,- Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky D. E., obvinený hoci vie o existencii svojej vyživovacej povinnosti, túto si pravidelne a v plnej výške neplní, obvinený pritom nevyužil všetky svoje možnosti a schopnosti k nájdeniu si pracovného miesta so stálym príjmom, do evidencie uchádzačov o zamestnanie sa nezaevidoval a napriek tomu, že mal aktívnu živnosť, túto nevykonával, od mesiaca november 2017 na výživné uhradil len čiastku 90,- Eur, a to sumu 50,- Eur, ktorá sa mu započítala z úhrady v mesiaci október 2017, kedy na výživné uhradil sumu 150,- Eur, teda o 50,- Eur viac, ako je určené uvedeným rozsudkom a sumu 40,- Eur, ktorú uhradil v mesiaci marec 2018, čím mu vznikol dlh na výživnom za obdobie od mesiaca november 2017 až do 08.12.2019 vo výške 2.421,23,- Eur,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m   s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona,

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava podala dňa 02.07.2019 na obžalovaného obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona. O obžalobe súd rozhodol dňa 31.07.2019 trestným rozkazom, ktorým obžalovaného uznal vinným podľa obžaloby a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. (čl. 206-207)

Obžalovaný podal proti trestnému rozkazu odpor, v ktorom namietal, že správne mu mal byť ukladaný súhrnný trest odňatia slobody a zároveň uviedol, že do vyhlásenia rozsudku zameškané výživné uhradí. (čl. 209)

Súd obžalovaného spolu s predvolaním na hlavné pojednávanie na termín 10.12.2019 upozornil, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby bude v ďalšom konaní posudzovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona. (čl. 224)

Nakoľko obžalovaný medzičasom nastúpil výkon trestu odňatia slobody v inej trestnej veci, bol mu z dôvodu podľa § 37 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku podľa § 40 ods. 1 Trestného poriadku ustanovený obhajca. (čl. 229)

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.01.2020 obžalovaný požiadal o poskytnutie lehoty na zaplatenie zameškaného výživného s tým, že toto vyplatí jeho matka. (čl. 235)

Obžalovaný do hlavného pojednávania konaného dňa 06.02.2020 nezabezpečil zaplatenie zameškaného výživného, a preto súd vykonal hlavné pojednávanie.

Obžalovaný po prednesení obžaloby a poučení podľa § 257 Trestného poriadku po porade so svojim obhajcom urobil vyhlásenie, že zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe sa cíti byť nevinný. (čl. 241)

Obžalovaný K. P. vypovedal, že je otcom E. P.ovej, nar. XX.XX.XXXX, ktorej matkou je D. E.. Vyživovaciu povinnosť na E. si neplnil z dôvodu, že mal zlý vzťah s jej matkou, ktorá mu urobila dlžobu asi 6.000,- Eur, hoci zdroje na platenie výživného mal. Vyživovaciu povinnosť teda zámerne neplnil. V rozhodnom období od roku 2017 do leta 2018 bol živnostník a pracoval pre spoločnosť Megaplast, pričom jeho čistý mesačný príjem bol cca 1.200,- Eur a následne od leta 2018 asi jeden rok až do zadržania vodičského preukazu robil šoféra, kedy jeho čistý mesačný príjem bol cca 800,- Eur. Asi od mesiaca 06/2019 nemal žiadne príjmy, prácu sa mu nedarilo si nájsť, avšak na úrade práce sa nezaevidoval a ani nepoberal od štátu žiadne dávky. Obžalovaný vypovedal, že jeho mesačné náklady boli 200,- Eur na bývanie a stravu u rodičov, do konca roka 2017 splátka leasingu na auto vo výške 100,- Eur mesačne, náklady na telefón asi 30,- Eur mesačne a na ošatenie minul odhadom asi 100,- Eur mesačne. Úvery a hypotéky

nemal žiadne. Obžalovaný vyslovil ľútosť, že sa toto takto stalo a že takto pochybil, keď neplatil výživné. (čl. 242)

Svedkyňa D. E. vypovedala, že obžalovaný si neplní vyživovaciu povinnosť a o dcéru E. nejaví žiaden záujem. Obžalovaný sa s dcérou stretával asi do konca roku 2017 a kontakt so svedkyňou prerušil v lete 2017 podľa názoru svedkyne z dôvodu, že táto si našla nového priateľa. Svedkyňa potvrdila, že obžalovaný na výživné zaplatil celkom 90,- Eur, a to v jednom prípade sumu 50,- Eur a v druhom 40,- Eur, avšak na výživu dcéry E. inak neprispieval, a to ani iným spôsobom, napr. nákupom darčiekov či ošatenia a pod.. Svedkyňa uviedla, že pracuje ako živnostníčka, pričom jej čistý mesačný príjem je asi 1.000,- Eur mesačne a jej mesačné náklady sú asi 500-600,- Eur, v čom sú zahrnuté už aj mesačné náklady na dcéru E., ktorej povinná školská dochádzka začína od septembra 2020. Svedkyňa spláca pôžičku vo výške 100,- Eur mesačne. Svedkyňa potvrdila, že z dôvodu neplnenia vyživovacej povinnosti dcéra Vanesa netrpí núdzou. Svedkyňa ďalej uviedla, že ju kontaktovala manželka bratranca obžalovaného ohľadne zaplata zameškaného výživného, ale táto ju len žiadala, aby svedkyňa počkala, nakoľko nemajú peniaze. (čl. 242)

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní navrhol, aby súd ako svedkov predvolal jeho matku a brata za účelom zistenia, či títo majú peniaze na zaplata zameškaného výživného, čo však súd postupom podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku odmietol, pretože ich svedecká výpoveď je pre konanie nepodstatná. Z doposiaľ vykonaného dokazovania totiž vyplynulo, že obžaloba je podaná dôvodne, obžalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť neplní úmyselne a skutočnosť, či jeho rodina má alebo nemá peniaze na to, aby mu pomohla zameškané výživné uhradiť by mohla mať význam len v prípade úhrady zameškaného výživného, čo sa však doposiaľ nestalo. (čl. 243)

Z prehľadu neplnenia vyživovacej povinnosti vyplynulo, že obžalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť neplní od mesiaca 11/2017 až doposiaľ, pričom zaplatil na výživné spolu čiastku 90,- Eur, kedy v mesiaci 10/2017 zaplatil o 50,- Eur viac ako mal, a teda suma 50,- Eur sa mu započítala na výživné na mesiac 11/2017 a sumu 40,- Eur, ktorú uhradil v mesiaci 03/0218. (čl. 32-34)

Z rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 40P/6/2017-45 zo dňa 22.09.2017 vyplynulo, že maloletá E., nar. XX.XX.XXXX bola zverená do osobnej starostlivosti matky D. D. a otec - obžalovaný bol zaviazaný prispievať na maloletú E. sumou 100,- Eur mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca na účet matky počnúc dňom právoplatnosti rozsudku, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 11.10.2017. (čl. 36-38)

Z rozhodnutia ÚPSVaR Trnava č. TT1/OHNNV/ŠSD/SOC/2018/48479-8 zo dňa 17.10.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.10.2018 vyplynulo, že ÚPSVaR priznal D. E. nárok na náhradné výživné na maloletú E., nar. 06.07.2014 vo výške 100,- Eur mesačne počnúc dňom 01.06.2018 s tým, že toto náhradné výživné bude vyplácané D. E. mesačne pozadu. (čl. 40-42)

Z rodného listu maloletej E. Povej vyplynulo, že táto sa narodila dňa 06.07.2014 a jej rodičmi sú obžalovaný a D. E.. (čl. 43)

Z potvrdenia o návšteve materskej školy zo dňa 16.01.2019 vyplynulo, že maloletá E. navštevuje materskú školu v dolných Lovčiciach od 0.09.2017. (čl. 44)

Z oznámenia ÚPSVaR a jeho prílohy zo dňa 22.01.2019 vyplynulo, že matke maloletej E. - D. E. ÚPSVaR vyplatil v roku 2018 náhradné výživné vo výške 700,- Eur za mesiace 06/-12/2018. (čl. 45-46)

Z oznámenia Sociálnej poisťovne, pobočky Trnava zo dňa 04.03.2019 vyplynulo, že obžalovaný nebol od mesiaca 09/2017 poberateľom žiadnych dávok sociálneho poistenia. (čl. 49)

Z oznámenia ÚPSVaR, pracovisko Hlohovec zo dňa 09.01.2018 vyplynulo, že obžalovaný nie je a nikdy nebol v evidencii uchádzačov o zamestnanie na ÚPSVaR. (čl. 50)

Z odpovede Sociálnej poisťovne, pobočky Trnava a jej prílohy zo dňa 07.01.2019 vyplynulo, že obžalovaný bol od 01.07.2017 do 30.06.2018 evidovaný ako samostatne zárobkovo činná osoba. (čl. 51-52)

Z výpisu zo živnostenského registra vyplynulo, že obžalovaný má živnostenské oprávnenie od 19.05.2015 v predmetoch podnikania Mechanické triedenie a mechanické úpravy súčiastok, častí strojov a zariadení, Informatívne testovanie, meranie, analýzy a kontroly a Manipulácia s tovarom pomocou vysokozdvížneho vozíka. (čl. 53)

Z odpovede Okresného súdu Trnava a jeho prílohy zo dňa 02.01.2019 vyplynulo, že proti obžalovanému j od roku 2014 vedených 13 exekučných konaní. (čl. 60-61)

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR vyplynulo, že obžalovaný bol opakovane priestupkovo postihnutý, a to celkom 15x, z toho 14x za priestupky na úseku cestnej premávky a 1x za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, kedy v auguste 2017 posielal výhražné SMS správy D. E., v ktorých sa jej vyhrážal zabitím jej novému priateľovi a zároveň dňa 07.08.2017 v Trnave napľul D. E. na tvár a taktiež jej vulgárne nadával. (čl. 120-121)

Z odpisu registra trestov obžalovaného zo dňa 06.02.2020 vyplynulo, že tento bol doposiaľ 6x súdne trestaný, a to za marenie výkonu úradného rozhodnutia, podvod, ohrozenie pod vplyvom návykovej látky ako i za spreneveru. Obžalovaný pred spáchaním prejednávaneho skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody a prejednávaneho skutku páchal aj v skúšobnej dobe podmiečneho odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 04.03.2019 sp.zn. 6T/10/2019, právoplatným dňa 27.03.2019, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky s podmiečným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby 3 (tri) roky ako i v skúšobnej dobe podmiečneho odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Brezno zo dňa 20.06.2019 sp.zn. 3T/51/2019, právoplatným dňa 30.07.2019, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov s podmiečným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby 4 (štyri) roky za súčasného zrušenia výroku o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Trnava zo dňa 04.03.2019 sp.zn. 6T/10/2019, právoplatnom dňa 27.03.2019.

Odôvodnenie výroku o vine

Prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2019 spácha ten, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nebanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovat' iného a čin spácha závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný si najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, kedy neplnenie vyživovacej povinnosti trvalo viac ako dva roky.

Obžalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť neplnil od mesiaca 11/2017 až do 09.12.2019, kedy nastúpil na výkon trestu v trestnej veci Okresného súdu Trnave vedenej pod sp.zn. 0T/146/2019. (pozn. lustrácia ZVJS na čl. 228) Obžalovaný pritom potvrdil, že o svojej vyživovacej povinnosti vedel, túto si plniť mohol, keďže v rozhodnom čase podnikal a bol aj zamestnaný, pričom vyživovaciu povinnosť si úmyselne neplnil z dôvodu jeho zlých vzťahov s matkou maloletej E.. Pokiaľ ide o výšku vyživovacej povinnosti na maloletú E. určenú rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 40P/6/2017-45 zo dňa 22.09.2017 vo výške 100,- Eur mesačne, túto obžalovaný bol schopný plniť, čo vyplynulo z jeho zárobkových pomerov a mesačných nákladov.

Vo vzťahu k výške zameškaného výživného súd uvádza, že túto vypočítal ako násobok mesiacov neplnenia vyživovacej povinnosti za mesiace 11/2017 až 11/2019, zohľadňujúc obžalovaným zaplatenú sumu 90,- Eur, ku ktorej pripočítal pomernú časť výživného za 8 dní mesiaca 12/2019.

Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (1) Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (2) Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (3) Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Obžalovaný spáchal prejednávany prečin úmyselne, pričom z jeho výsluchu vyplynulo, že z hľadiska formy zavinenia trestný čin spáchal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, pretože v jeho konaní bola prítomná tak vedomostná ako aj vôľová zložka konania.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona (2) Nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Súd citované ustanovenie v prípade obžalovaného nemohol aplikovať, a to s ohľadom na skutočnosť, že obžalovaný nemal žiaden dôvod si vyživovaciu povinnosť neplniť, zdroje na jej plnenie mal a túto si zámerne neplnil len z dôvodu, že jeho vzťahy s matkou maloletej E. neboli dobré, pričom takýto stav trval až do jeho nástupu na výkon trestu, a teda závažnosť spáchaného prečinu je vyššia ako nepatrná.

Odôvodnenie výroku o treste

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona Ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona Ak prevažuje pomer prirážajúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa prvej vety § 38 ods. 8 Trestného zákona Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona (2) Súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu

a) s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Páchatel' prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona sa potrestá odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

V prípade obžalovaného bola vykonaným dokazovaním preukázaná jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, a to že obžalovaný priznal spáchanie trestného činu a tento úprimne

oľutoval a jedna priľahujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, a to že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Súd preto zákonom ustanovenú trestnú sadzbu neupravoval a obžalovanému ukladal trest odňatia slobody vo výmere od 1 do 5 rokov.

Súd obžalovanému s prihliadnutím na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priľahujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy uložil trest odňatia slobody vo výmere 18 (mesiacov), ktorý je podľa názoru súdu spôsobilý plniť tak individuálnu ako aj generálnu prevenciu.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný páchal prečin zanedbania povinnej výživy aj v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia v inej trestnej veci, súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody ako trest nepodmienečný a na jeho výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.). Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.),
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.